

نقش رویدادهای ورزشی و اعزام کاروان های بین المللی در توسعه اجتماعی، فرهنگی جوامع (نمونه مورد کشور ایران)

سید نصراله سجادی^{۱*}، امین دهقان قهفرخی^۲، مریم بیات^۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۴/۰۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۳/۰۸

DOI: 10.30495/JISDS.2022.67733.11745

چکیده

هدف از تحقیق حاضر بررسی «چالش های سرپرستان کاروان های اعزامی ایران به رویدادهای ورزشی بین المللی» بوده است. تحقیق از نوع توصیفی کاربردی است که به صورت کیفی و کمی انجام گرفت. جامعه آماری در بخش کیفی به تعداد ۱۴ نفر شامل سرپرستان کاروان ها، رؤسا و دبیران کل کمیته ملی المپیک می باشد، که به عنوان نمونه آماری با روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. جامعه آماری در بخش کمی شامل ۱۲۰ نفر از سرپرستان کاروان ها، کادر سرپرستی و سرپرستان تیم های ملی اعزامی به رویدادهای بین المللی ورزشی، رؤسا و دبیران کل کمیته ملی المپیک بودند که روایی صوری پرسشنامه توسط اساتید و خبرگان مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۴ شد. با استفاده از فرمول اول کوکران، حجم نمونه ۹۲ نفر برآورد گردید. در پایان داده ها توسط آزمون های آماری تی تک نمونه ای و فریدمن با نرم افزار آماری SPSS.26 تجزیه و تحلیل شد. نتایج آزمون نشان داد سرپرستان کاروان های اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین المللی در قبل از اعزام با ۱۶ چالش؛ که مهم ترین آن «انتخاب تیم سرپرستی و افراد واجد صلاحیت»، در زمان اعزام و حین بازی ها با ۱۴ چالش که مهم ترین آن «حضور ورزشکاران رژیم صهیونیستی در مسابقات و امکان رویارویی با آنها» و بعد از بازی ها با ۶ چالش که مهم ترین آن «ایجاد فضای نامناسب توسط رسانه هاست» مواجه می باشند. علاوه بر این، نتایج نشان دهنده آن است که شرکت در رویدادهای ورزشی بین المللی، کارکردها و مزایای متعددی در توسعه فرهنگی، اقتصادی، زیست محیطی و بویژه توسعه اجتماعی دارد از این رو سرپرستان کاروان های اعزامی می توانند نقش موثری بر این فرایند اثرگذاری داشته و آنرا تقویت نمایند..

واژگان کلیدی: کاروان ورزشی، سرپرست کاروان، المپیک، رویدادهای ورزشی بین المللی، توسعه اجتماعی

^۱ استاد رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول).

(Email: nsajjadi@ut.ac.ir)

^۲ استادیار رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

(Email: amindehghan365@gmail.com)

^۳ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

(Email: maryam.bayat.890@gmail.com)

مقدمه

ورزش از مهمترین ابزارهای چندبعدی است که از آن برای کسب قدرت نرم بهره برده می‌شود (سوچومل^۱ و همکاران، ۲۰۱۸: ۱۱). لذا رویدادهای ورزشی در مقیاس بین‌المللی می‌تواند وسیله‌ای برای به رسمیت شناخته شدن و جهانی شدن کشورها و در عین حال ابزاری کارآمد برای دستیابی به اهداف آنها باشد (کرنلیسن^۲، ۲۰۱۰: ۲۶). امروزه همگان بر این مهم اتفاق نظر دارند که یکی مهم‌ترین آورده‌های بین‌المللی در ورزش، المپیک است؛ حضور ۲۰۵ کشور با شرکت بیش از ۱۱۳۸۴ ورزشکار در المپیک ۲۰۱۶ ریو تاییدی بر این ادعاست (کمیته بین‌المللی المپیک، ۲۰۱۶: ۲). بازی‌های المپیک از ابتدای پیدایش تاکنون تنها یک رویداد ورزشی صرف نبوده، بلکه این رویداد بین‌المللی از جنبه‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی مختلفی قابل توجه بوده است. لذا کشورها در تلاش هستند تا مدیریت کاروان‌های ورزشی خود را در این راستا اثربخش کنند (رحیمی حسینی و همکاران، ۱۳۹۸). هر چند نهضت المپیک، یک جنبش همزیستی و هم‌آوردی مسالمت‌آمیز است، اما در کنار این امر عملکرد ورزشی کشورها با استناد به نتایج آنان مهم است و پیشرفت و گسترش ورزش یک کشور منوط به برآیندی است که در این جشنواره مهم ورزشی کسب می‌گردد (ویکر^۳ و همکاران، ۲۰۱۲: ۲۶)؛ امروزه تحولات صورت گرفته همه کشورها را به سمت عملکرد بهینه سوق داده است؛ چنان‌که افزایش رقابت برای کسب موفقیت میان کشورها موجب شده است تا بتوانند خودشان را نسبت به رقبایشان متفاوت جلوه دهند و عملکرد بالاتری داشته باشند (آلنا^۴، ۲۰۱۸: ۳۳). از معیارهای موفقیت در این آورده‌گاه مهم بین‌المللی می‌تواند کسب مدال طلا یا بیشترین مدال باشد. از این رو، تأکید اکثر کشورها معطوف بر کسب مدال است تا خود رقابت (ها^۵، ۲۰۱۶: ۷۲۵). تا بدانجا که غرور ملی یک کشور وابسته به چنین مسابقاتی است (هانت^۶، ۲۰۱۶: ۵). البته در چنین رویدادهای ورزشی بین‌المللی در فرآیند دستیابی و رسیدن به اهداف مشخص از پیش تعیین شده، عوامل موثری همچون عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، مدیریتی، میزان جمعیت کشور، وضعیت آب و هوایی و حتی حق میزبانی اثرگذارند (مانوئل و فادال^۷، ۲۰۱۱: ۸۶۸). بنابراین نتایج برخی پژوهش‌ها نشان داد که مدیران و مسئولان ورزشی بویژه سرپرستان کاروان‌های اعزامی نه تنها در میان این دسته عوامل اثرگذار جای دارند، بلکه از مهمترین عاملهای کلیدی‌اند که دستاوردهای کاروان‌های اعزامی در رویدادهای ورزشی بین‌المللی را بطور شگرفی دستخوش تغییر قرار می‌دهد (هافمن و همکاران^۸، ۲۰۰۴: ۲۷۲).

از دیگر سو ورزش یا رویدادهای ورزشی به‌عنوان پدیده‌ای منحصر به فرد از مقوله یک نوع فعالیت دسته جمعی، تفریحی و سرگرمی فراتر رفته و مفهوم و حوزه وسیع و پیچیده‌ای به خود گرفته است. نگاه به ورزش و رویدادهای ورزشی مختلف دیگر نگاهی علمی شده و به یکی از اثرگذارترین پدیده‌ها در اوضاع اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جوامع تبدیل شده است (صفایی و مددخانی، ۱۳۹۷). تا حدی که دولت‌ها ورزش را بعدی از توسعه جامعه به شمار آورده و سرمایه‌گذاری‌های کلانی را در جهت بهره‌برداری‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی انجام می‌دهند، بنابراین ورزش یا رویدادهای ورزشی با اثرات ژرفی که بر وضعیت جوامع از نقطه‌نظر اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و تجاری گذاشته است، موجبات پدیدار شدن انواع توسعه همچون توسعه پایدار، توسعه و رونق اقتصادی، توسعه اجتماعی، صلح، مشارکت، محیط زیست پایدار و... خواهد شد (مشیری و همکاران، ۱۳۸۶). همچنین رویدادهای ورزشی بین‌المللی از جمله رویدادهای بزرگ ورزشی که همواره منافی گسترده‌ای به‌همراه دارند و با تمرکز بر بهبود و رونق زیرساخت‌ها، اقتصاد، بازار کار، توریسم و موجب ابعاد مختلف توسعه همچون

¹ Suchomel

² Cornelissen

³ Wicker

⁴ Allena

⁵ Ha

⁶ Haunt

⁷ Manuel & Fadal

⁸ Hoffmann

توسعه فرهنگی، اقتصادی و بویژه اجتماعی می شود علاوه بر این، افزایش وجهه بین المللی، افزایش گردشگری، بهبود رفاه عمومی، توسعه اشتغال، بهبود فرصت های تجارت، توسعه روابط داخلی و خارجی نیز از جمله دستاوردهای رویدادهای ورزشی بین المللی می باشد (صفایی و مددخانی، ۱۳۹۷).

علاوه بر این سرپرستان و مدیران اجرایی در عرصه ورزش به عنوان قاعده هرم مدیریتی بیشترین سهم و نقش را در اجرای اهداف و برنامه های ورزشی دارند (نادریان و حسینی، ۱۳۹۰) که از مسئولیت های مهم آنان برگزاری اردوها و تشکیل و اعزام تیم های ورزشی و ورزشکاران به مسابقات است که همگی مستلزم برنامه ریزی اند. چنانچه برنامه ریزی مناسبی برای برپایی اردوها و اعزام ورزشکاران به اردوهای ورزشی نباشند، مطمئناً هزینه های زیاد، غیر هدفمند، عدم امنیت جسمی و اخلاقی و سایر مشکلات را که از دستیابی به اهداف ورزشی دور خواهد ساخت، در پی خواهد داشت (هنرور، ۱۳۸۳).

لازم به ذکر است برای سرپرستان و مدیران ورزشی، مهارت و توانایی های فنی یکی از مؤثرترین عوامل در موفقیت و عملکرد مؤثر تلقی می شود. بدین معنا که برای اینکه آنان بتواند نقش مهم و اساسی خود را به نحو شایسته ایفا کند، نیازمند آشنایی با روش ها، فنون و الگوهای است که در هنگام تعامل با دیگران و اجرای موفقیت آمیز برنامه های ورزشی اثربخش باشد. تحقیق ها نشان داد که آن دسته از مدیرانی که سابقه مدیریت آن ها بیش از ده سال است، تأثیر مهارت فنی بر عملکرد شغلی را مهم تر تلقی کردند. مدیران باتجربه می دانند که در ورزش، مهم ترین و اساسی ترین رکن برای نفوذ در مربیان و ورزشکاران و سایر نیروها، داشتن آگاهی های تخصصی و فنی در زمینه ورزش است. از آنجائی که مدیران ورزشی، به ویژه مدیران اجرایی، از طریق ارتباط نزدیک و همه جانبه کارها و فعالیت های منابع انسانی به ویژه مربیان و ورزشکاران عضو تیم های ورزشی را هدایت و رهبری می کنند، لذا منطقی به نظر می رسد که مدیران ورزشی در همه سطوح، به ویژه مدیران اجرایی، به شاخص ها و ملاک های مهارت ها و توانایی های فنی نیاز داشته باشند (کاظمی ایبازنی و همکاران، ۱۳۹۲). این موضوع با گفته چلادوریا (۱۹۹۹) که می گوید «مدیران ورزشی در همه سطوح مدیریت باید به دانش ورزشی و فناوری ورزش تسلط داشته باشند»، مطابقت دارد، زیرا آنان به وضوح می دانند مهارت هایی چون مدیریت تأسیسات و اماکن ورزشی، مدیریت اردوها و مسابقات، سازمان دهی تیم های ورزشی و برنامه ریزی تمرینات و آشنایی با مفاهیم و واژه های کلیدی در ورزش مستقیماً بر عملکرد شغلی آنان تأثیر دارد (الیزابت (۲۰۱۰) و جیمیسون (۱۹۸۷) نیز بر این یافته ها تأکید می کنند. از دیدگاه پاسخگویان، مهم ترین توانایی مدیران ورزشی نظارت و کنترل بر تقویم ورزشی است. موفقیت در رسیدن به اهداف مصوب ورزشی نیازمند داشتن مهارت ها و توانایی هایی همچون روش های جذب ورزشکاران، توانایی نفوذ در مربیان و ارائه خدمات مشاوره ای به آنان، آشنایی با اصول بودجه نویسی و هدایت تمرینات ورزشی و توانایی های جذب کمک های مالی هستند. برای مدیران عملیاتی و اجرایی مهارت و توانایی های فنی اهمیت ویژه دارد. مدیران اجرایی در باشگاه ها، هیئت ها و انجمن های ورزشی به طور مستقیم در تعامل مربیان، ورزشکاران و تماشاچیان هستند. داشتن اطلاعات فنی و تخصصی کافی در زمینه برنامه های ورزشی در کمک به حل مسائل و مشکلات مربوط به اجرای برنامه های ورزشی و ارتباط با نیروها مفید است. به نظر می رسد که مدیران اجرایی با مهارت فنی بالا بهتر و مؤثرتر می توانند با ورزشکاران و سایر نیروهای انسانی ارتباط مؤثر برقرار کرده و عموماً از مقبولیت بیشتری برخوردار می باشند. هالووتزی (۲۰۰۷) معتقد است که مهارت ها و توانایی های فنی حتی در با کیفیت تر شدن مهارت انسانی که شاید مهم ترین ویژگی در مدیران باشد، تأثیر مطلوب دارد (ذکایی، ۱۳۹۴). با توجه به اهمیت شاخص های مهارت فنی در اثربخشی فعالیت های مدیریتی مدیران اجرایی و با توجه به اینکه حدود پنجاه درصد از مدیران، فارغ التحصیل رشته هایی غیر از تربیت بدنی و علوم ورزشی هستند، برگزاری دوره های آموزشی که در آن مباحثی چون سازمان دهی تیم های ورزشی، آموزش قوانین و مقررات و حقوق ورزشی، آشنایی با استانداردهای شاخص های اماکن، تأسیسات و تجهیزات ورزشی، شیوه های مدیریت مسابقات و اردوهای ورزشی، برنامه ریزی تمرینات ورزشی، بازاریابی ورزشی و تاریخ و فلسفه ورزش پیشنهاد می شود. یک مدیر ورزشی برای اثربخشی و موفقیت در سازمان تحت سرپرستی باید

مشکلات کاری نیروهای تحت سرپرستی اعم از مربیان، داوران، کارشناسان ورزشی و ورزشکاران را به درستی تجزیه و تحلیل کرده و راه حل مناسب برای آن‌ها پیدا نماید و قضاوت صحیحی در مورد آن‌ها داشته باشد. با توجه به شاخص‌ها و ملاک‌های تعیین شده در این تحقیق برای مهارت‌های فنی، پیشنهاد می‌شود که دوره‌های آموزشی عنوان‌هایی چون آشنایی مدیران ورزشی با فرایندهای مدیریت اماکن و تأسیسات ورزشی، آشنایی با برگزاری اردوهای ورزشی، آشنایی با مبانی رفتارهای سازمانی و آشنایی با کاربرد وسایل و تجهیزات ورزشی در تمرینات در اولویت قرار گیرد (نادریان و سلطان حسینی، ۱۳۹۰). متأسفانه، امروزه در برخی موارد انتصاب مدیران در بخشهای مختلف عرصه ورزش تحت تأثیر برخی از عوامل غیرضروری قرار دارد که منجر به گزینش مدیری غیرکارا و اثربخش می‌گردد که این امر باعث شکست و یا عدم موفقیت آن در رسیدن به اهداف عالی آن می‌شود. برخی از این عوامل عبارت هستند از انتصاب مبتنی بر توصیه نمایندگان، عدم پاسخگویی مقامات مسئول در برابر انتصاب افراد، انتصاب براساس توصیه مقامات محلی، ملاحظیات خویشاوندسالاری در انتصاب افراد، ملاحظیات سیاسی در انتصاب مدیران حرفه‌ای، فقدان سیستم نظارتی داخلی و خارجی بر انتصاب افراد، عدم اعتقاد مدیران عالی به شایسته‌سالاری، انتصاب افراد برمبنای توصیه‌های دوستانه، انتصاب افراد براساس معیارهای غیرشفاف، انتصاب مبتنی بر سلاقی فردی مقام عالی سازمان، وجود تعارض بین افراد شایسته و مدیران ارشد، انتصاب مبتنی بر اطاعت از مافوق، اولویت‌دهی به منافع فردی در انتصاب افراد و نگرش منفی برخی از مدیران نسبت به افراد یا گروه‌های خاص (فتاح پور مرندی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۶۶).

همانگونه که اشاره شد کسب عنوان در رویدادهای ورزشی بزرگ و بین‌المللی که در کانون توجه بسیاری از کشورها قرار دارد، می‌تواند شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی یک جامعه را تحت تأثیر قرار دهد (سلامی، ۱۳۹۵)؛ از این‌رو، بسیاری از کشورها در تلاش هستند با برنامه‌ریزی، ورزشکارانی را آماده و روانه مسابقات کنند که موفقیت آن‌ها را در رویدادهای بزرگ تضمین کنند (علیدوست قهفرخی و همکاران، ۱۳۹۳).

امروزه، رویدادهای بزرگ ورزشی در کانون توجه جهانیان قرار دارند. در واقع، ابر رویدادهای ورزشی^۱ صحنه‌هایی برای هنرنمایی ورزشکاران نخبه هستند تا بتوانند مهارت‌های خود را به نمایش بگذارند (دالاس و سودرمن^۲، ۲۰۰۸). همچنین از آنجایی که مدیریت و سرپرستی کاروان‌های ورزشی اعزامی به رقابت‌های برون‌مرزی امری پیچیده‌تر از اردوهای داخلی است. لازم است در هر سفر، از قبل برنامه‌ریزی‌های لازم صورت گیرد و پیش‌بینی‌های مناسب در خصوص مشکلات احتمالی به عمل آید (کشاورز، ۱۳۹۸). بر همگان مبرهن است که موفقیت یک ورزشکار، تیم یا کاروان ورزشی به شکل قابل توجهی به ظرفیت عملکردی سیستم ملی و اثربخشی آن در استفاده مناسب از همه منابع وابسته است (سانگ، بویلر و استکل^۳، ۲۰۰۷).

با توجه به اینکه کاروان‌های ورزشی کشور حداقل دو بار در سال به بازی‌های مختلف اعزام می‌شوند (در حالی که قبلاً هر چهار سال دو اعزام انجام می‌شد) پیامدهای نبود برنامه‌ای جامع برای مدیریت اعزام‌ها، می‌تواند چالش‌های زیادی برای کاروان‌ها ایجاد نماید، تا جایی که حتی بر کسب نتایج اثر گذارد. سوابق نشان می‌دهد در گذشته به دلیل بی‌نظمی‌های موجود در کاروان ورزشی در نتیجه بی‌برنامگی مدیریت کاروان، به برخی ورزشکاران و نتایج آن‌ها آسیب‌های جبران‌ناپذیری وارد شده است. از دیگر پیامدهای نبود برنامه مدیریت اثربخش در اعزام‌ها، ناهماهنگی در اجرای برنامه‌ها و دستورالعمل‌های کمیته برگزاری بازی‌ها است. این در حالی است که وظیفه آماده‌سازی و اعزام کاروان‌های ورزشی از وظایف کمیته ملی المپیک است (منشور المپیک). لذا هرگونه چالش، اختلال و بی‌نظمی تبعاتی برای ورزش کشور خواهد داشت و کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش و جوانان باید پیامدهای آن را پاسخگو باشند (رحیمی حسینی، ۱۳۹۵).

¹ Mega Sport Event

² Dolles & Soderman

³ Song, Boulier & Stekle

بنا بر اهمیت چالش‌های پیش‌روی سرپرستان کاروان‌های اعزامی به رویدادهای ورزشی بین‌المللی، در ادامه به شرح مختصری از تحقیقات صورت گرفته در این خصوص پرداخته می‌شود. شایان ذکر است در پیشینه صرفاً به چالش‌ها و موانع پیش‌روی سرپرستان کاروان‌های اعزامی به رویدادهای ورزشی بین‌المللی اکتفا نشده به مطالعاتی که به عوامل موثر یا عوامل موفقیت سرپرستان کاروان یا دستاوردهای تیم اعزام نیز پرداخته شده، اشاره شده است. یافته‌های پژوهش میرزایی و همکاران (۱۳۹۷) نشان داد که از جمله چالش‌ها یا عوامل موثر بر موفقیت کشورها در رویدادهای ورزشی بین‌المللی می‌توان به چالش‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، فناوری و ورزشی از موفقیت کشورها در رویدادهای ورزشی بین‌المللی اشاره نمود. همچنین رحیمی و همکاران (۱۳۹۸) با ارائه مدل توسعه‌گردشگری ورزشی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی ایران، عوامل موثر بر توسعه‌گردشگری ورزشی در رویدادهای بین‌المللی ورزشی ایران را شناسایی و اولویت بندی نمودند که از بین آنها عوامل حقوقی و قانونی از اهمیت بیشتری برخوردار می‌باشند. در سالهای اخیر، دولت‌ها هزینه‌های بسیاری صرف مسابقات بین‌المللی به‌ویژه بازیهای المپیک می‌کنند. این بازیها به‌عنوان بزرگترین رویداد ورزشی در جهان هستند و کشورها در مدت زمان ۴سال تا برگزاری این مسابقات، با برنامه‌ریزیهای بلندمدت، میان‌مدت و کوتاه‌مدت سعی در به‌دست آوردن بهترین نتایج دارند؛ از این‌رو، تحلیل چالشهای فراروی کاروان ورزشی در رویدادهای ورزشی بین‌المللی می‌تواند علاوه بر شناسایی نقاط قوت و ضعف تیم‌ها و به‌تبع آن، فدراسیونهای ورزشی، مدیران و سیاستگذاران ورزشی را در جهت برنامه‌ریزی‌های آینده خود برای حضور موفقتر در بازیهای المپیک یاری رساند. رحیمی حسینی و همکاران (۱۳۹۸) نیز به شناسایی چالش‌های کاروان ورزشی جمهوری اسلامی ایران در اعزام به بازیهای المپیک، انجام دادند. یافته‌های پژوهش نشان داد کاروان ورزشی ایران با ۶۰ چالش در حوزه‌های تشریفات، امنیت، اسکان، حمل و نقل، فنی، بین‌الملل، فرهنگی، مالی و رسانه‌ای مواجه است که مدیریت بهینه مدیران ارشد را در رفع آنها می‌طلبد (زارعیان، ۱۳۹۳، ۸). کشاورز، فراهانی و بهرامی پور (۱۳۹۷) به ترتیب اهمیت شش عامل اجتماعی و فرهنگی، مدیریتی، ارتباطی، اقتصادی، حرفه‌ای و شغلی، سیاسی به عنوان چالشها و عوامل و مولفه‌های موثر بر رفتار ذی‌نفعان در تصاحب کرسی‌های بین‌المللی ورزشی در مجامع بین‌المللی نقش دارند. توفیقی (۱۳۹۰) در مطالعه‌ای نشان داد که بی‌ثباتی مدیریت، اختلاف دیدگاه‌های سیاسی و جناحی، غرض‌ورزی شخصی در کنار بی‌تدبیری مدیران یا بی‌اطلاعی از نقش دیپلماسی در توفیقات ورزشی و نیز نبود لابی‌های موثر در سطوح بین‌المللی و عدم حمایت از افراد صاحب کرسی را از جمله عوامل ازدست دادن کرسی‌های موجود بین‌المللی ورزش ذکر کرد.

حسینی (۱۳۸۸) نیز ضعف مدیریت نهادهای مهم ورزشی و دیگر سازمان‌های مرتبط ورزشی و نیز ضعف استراتژی‌های وزارت خارجه ایران، نبود برنامه و ساختار مناسب، نبود برنامه‌های جامع و نظام‌مند، عدم استفاده از ظرفیت‌های موجود ورزشی در توسعه ارتباطات بین‌المللی و دیپلماسی عمومی و اقدامات سلیقه‌ای را از جمله عوامل منع کسب کرسی‌های بین‌المللی ورزشی معرفی کرد. رضانی‌نژاد (۱۳۹۱) نیز در تحقیقی دریافت که اهمیت ندادن به کسب کرسی‌های مهم ورزشی و چگونگی نحوه دستیابی به این کرسی‌ها از نقاط ضعف نمایندگان ایران در مجامع بین‌المللی است و نیز عدم وجود استراتژی، اهداف، ماموریت‌ها و وظایف مشخص در تصاحب کرسی‌ها، هدفمند نبودن، عدم وحدت رویه، فقدان شناسایی افراد کلیدی و عدم حضور در مجامع مختلف را نیز از نقاط دیگر ضعف ایران در مجامع بین‌المللی می‌داند. اسدی و همکاران (۱۳۹۴) نیز در پژوهشی به تبیین شایستگی‌های مدیران رویدادهای ورزشی پرداخته و گزارش نمودند که شیوه‌های برنامه‌ریزی و مدیریت رویداد، مدیریت اماکن و تجهیزات ورزشی و مدیریت پژوهش و بازاریابی رویداد از مهمترین شایستگی‌های مدیران رویدادهای ورزشی است. همچنین شیرعلیزاده (۱۳۹۴) در نتایج تحقیقات خود به عوامل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، سیاسی، بهداشتی و جغرافیایی اشاره کرده است که از عوامل تاثیرگذار بر موفقیت‌های ورزشی در رویدادهای ورزشی بین‌المللی می‌باشند. پیغمبری (۱۳۹۳) در بررسی که انجام داد، عوامل چهارگانه موفقیت ایران در جهت حفظ و ارتقای جایگاه‌های عملکردی فدراسیون ورزشی در سطح جهانی را به ترتیب عامل ارتباطی، آموزشی، ظاهری و پیشینه ورزشی معرفی کرد (کشاورز، فراهانی و بهرامی پور، ۱۳۹۷). کردی (۱۳۸۷) طی پژوهشی به مطالعه وضعیت عملکرد کاروان ورزشی

جمهوری اسلامی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ پکن پرداخته و اینگونه نتیجه‌گیری نمودند که کسب نکردن نتیجه در المپیک ۲۰۰۸ پکن دلایل مختلفی دارد که از جمله آنها می‌توان به ۵ مؤلفه به شرح زیر اشاره نمود: ۱- منابع انسانی (ضعف‌های علمی و فنی بسیاری از مربیان ایرانی تیم‌های ملی، فقدان افراد کلیدی نظیر متخصص تغذیه ورزشی، روانشناسی ورزش و غیره)؛ ۲- ساختار و تشکیلات، مدیریت و برنامه‌ریزی (اقتدار کافی نداشتن کمیته ملی المپیک در نظارت کامل بر فدراسیون‌ها، فقدان برنامه المپیک تا المپیک، انتصاب و سپس، انتخاب جدید سررئیس فدراسیون دارای شانس مدال و غیره)؛ ۳- منابع مالی (سرمایه‌گذاری ناکافی در ورزش قهرمانی، تأمین مالی نکردن ورزشکاران، تمام وقت نبودن آنان و غیره)؛ ۴- اجتماعی، فرهنگی و روانی (کم دانشی برخی از ورزشکاران و مربیان، کم شدن میزان تعهد و فداکاری برخی از ورزشکاران و غیره)؛ ۵- فنی و علمی (ضعف تکنیکی، تاکتیکی و بدنی تعداد زیادی از ورزشکاران، حضور نداشتن زنان ورزشکار در جایگاه مدال‌آوری کاروان و غیره).

فارست، سانز و تنّا^۱ (۲۰۱۰) در پژوهشی بیان کردند که راز موفقیت کشورهای جامائیکا و کنیا در المپیک این است که این کشورها بر مزیت رقابتی و توانایی‌های فردی ورزشکارانشان (مانند دو و میدانی) تکیه می‌کنند و توانایی بهبود شاخص‌های دیگر موفقیت را از جمله تولید ناخالص داخلی و نرخ بیکاری ندارند. کشور ایران نیز در بازی‌های المپیک بر رشته‌های فردی و مبتنی بر توانایی‌های فردی (مانند کشتی و وزنه‌برداری) و مزیت رقابتی ورزشکاران ایرانی تأکید دارد؛ برای مثال، ایران در المپیک ۲۰۰۸ پکن با کسب یک مدال طلا و یک مدال برنز، ضعیف‌ترین نتیجه را در کل دوره‌های حضور در المپیک کسب کرد و در رتبه ۵۱ قرار گرفت. بلافاصله در المپیک ۲۰۱۲ با کسب چهار مدال طلا، پنج نقره و سه برنز بهترین عملکرد را از لحاظ تعداد مدال در مدت حضور در المپیک به دست آورد و در رتبه ۱۷ قرار گرفت. به عقیده زارعی محمودآبادی (۱۳۹۲) وجود ورزشکاران نخبه به تنهایی ممکن است کافی نباشد؛ بلکه فراهم شدن موقعیت بهتر برای آموزش آنها و بهبود ارتقای ظرفیت آنها لازم به نظر می‌رسد. برای فراهم شدن این زمینه، میزان دارایی و سرمایه کشور مهم به نظر می‌رسد. در کل شواهد اندکی برای تعیین عوامل اثرگذار در موفقیت ورزشی در سطوح بین‌المللی وجود دارند (دی بوسچر و همکاران^۲، ۲۰۰۹). بطور کلی می‌توان گفت که راه رسیدن به این موفقیت، توسعه جنبه‌های مختلفی نظیر فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، علمی فناوری، پزشکی و غیره است. کاراداکیس و کاپالانیدو^۳ (۲۰۱۰) نیز به بررسی دیدگاه مدیران برگزاری بازی‌های المپیک آتن (۲۰۰۴) با استفاده از تکنیک مصاحبه نیمه‌هدایت‌شده پرداختند و عنوان کردند که از جمله عوامل مثبت اثرگذار بر سرپرستان کاروان‌های اعزامی ایران به رویدادهای ورزشی بین‌المللی می‌توان به وجود زیرساخت‌های مناسب، داوطلبان و جهت‌گیری مناسب و اقتصاد قوی اشاره نمود. همچنین عدم ثبات سیاسی و اقتصادی، اندازه کشور و عدم وجود زیرساخت‌های مناسب نیز از چالش‌هایی پیش روی سرپرستان کاروان‌های اعزامی ایران به رویدادهای ورزشی بین‌المللی می‌باشند. همچنین لانگست^۴ (۲۰۱۳)، پترز، ماتیسون و زیمانسکی^۵ (۲۰۱۴)، روجو-لاباین^۶ (۲۰۱۴) و ماتسوکو^۷ (۲۰۱۵) در پژوهش‌هایی اذعان کردند که ارزیابی و تحلیل کشورها در رویدادهای بین‌المللی، شرایطی را فراهم می‌کند تا انتظارات و توقع‌های تماشاگران، اصحاب رسانه و مطبوعات، منتقدان، کارشناسان یا تجزیه و تحلیل‌گران ورزشی واقع‌بینانه و عقلانی باشد. این روند، از یکسو باعث می‌شود که با توجه به ظرفیت موجود و نیز آگاهی از توان کشورهای رقیب از انتظارات احساسی دست برداشته شود و از فشار و استرس بیش‌ازحد بر کاروان اعزامی به بازی‌های المپیک کاسته شود و از سوی دیگر، مدیران و برنامه‌ریزان می‌توانند با صرف زمان و انرژی کمتر دستیابی به موفقیت ورزشی یک کشور را هدفمند کنند و با هزینه بهینه‌ای شاهد بهترین عملکرد کاروان ورزشی باشند (زارعیان و همکاران، ۱۳۹۷).

¹ Forrest & Sanz & Tena

² De Bosscher & Deknop & Vanbottenburg & Shibli & Bingham

³ Karadakis & Kaplanidou

⁴ Langseth

⁵ Peeters & Matheson & Szymanski

⁶ Rojo-Labaien

⁷ Matsuoka

در همین راستا رئیس وقت کمیته ملی المپیک ایران در بررسی موانع و مشکلات فراروی کاروانهای ورزشی ایران در رویدادهای بین المللی اذعان می کند که مسائل بودجه ای، حقوقی، استعدادیابی، استفاده نامطلوب از فضاهای ورزشی و منابع مالی، از جمله مشکلات پیشروی آن کمیته هستند (زارعیان، ۱۳۹۴: ۱۴۲). عیدی و همکاران (۱۳۹۲) به تحلیل عملکرد ایران در بازی های المپیک (از لندن تا لندن) پرداخته و بیان کردند که عملکرد کشور ایران در هر دوره از بازی ها نوسان داشته و ثبات چندانی در کسب نتایج نداشته است. در مجموع، به مسئولان ورزش کشور پیشنهاد می شود که اقداماتی را در جهت توسعه زیرساخت های ورزش قهرمانی، شناسایی و پرورش ورزشکاران نخبه و ثبات مدیریت ورزش انجام دهند تا از این منظر ورزشکاران نخبه به بازی های المپیک اعزام شوند و با کسب نتایج مناسب، روند تعادل عملکرد ایران را در بازی های المپیک رقم بزنند. با انجام این تحقیق و استفاده از نتایج کاربردی به دست آمده آن می توان برنامه ریزی کاملی برای زمان بندی تمام مراحل آماده سازی و اعزام کاروان های ورزشی انجام داد و هزینه های اعزام را به حداقل مقدار خود رساند. شناسایی مشکلات و چالش های سرپرستان کاروان های اعزامی به رویدادهای بین المللی یکی از مهم ترین برنامه های کمیته بین المللی المپیک است و برای رسیدن به نتایج مطلوب باید پس از پایان هر دوره از بازی ها به بررسی این چالش ها پرداخت. یکی از مشکلات بزرگ در اعزام کاروان تغییر تاریخ بازی ها می باشد مثلاً در شرایط کنونی که دچار رشد روزافزون ویروس کرونا می باشیم، تمام رویدادهای ورزشی ملی و بین المللی به تأخیر افتاده و در اثر تعطیلی باشگاه ها و اردوهای تیم های ملی و حتی ترس از ابتلا شدن به بیماری ورزشکاران آمادگی بدنی خود را از دست داده اند. در این شرایط بایستی با برنامه ریزی دقیق بتوان بر این معضل فائق آمد و همین طور با بروز کردن برنامه های تمرینی کارآمد بتوان ورزشکاران را از لحاظ جسمی و روحی آماده نگهداشت. نتایج این تحقیق می تواند به جامعه ورزشی و سرپرستان کاروان های ورزشی اعزامی به رویدادهای بین المللی ورزشی کمک نماید تا تجارب بیشتری در روبرویی با مشکلات به دست آورند و نهادهای دیگر ورزشی از جمله فدراسیون دانشجویی، اداره کل تربیت بدنی نیروهای مسلح، فدراسیون دانش آموزی، کمیته ملی پارالمپیک، فدراسیون ناشنوایان و ... را راهنمایی کند. بنابراین بنظر می رسد که اعزام یک کاروان ورزشی به رویدادهای بزرگ و حساس کار پراهمیتی است و داشتن یک برنامه جامع برای این موضوع نیز پراهمیت تر است لذا محقق بر آن است تا با شناسایی چالش ها و موانع اعزام کاروان های ورزشی و ارائه نتایج به مدیریت اثربخش اعزام کاروان های ورزشی کمک کند. علاوه بر این با شناخت دقیق چالش هایی پیش روی سرپرستان کاروان اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین المللی (قبل از اعزام، حین و بعد از بازی ها) و سپس رفع آنها، مبنایی ایجاد خواهد شد که منجر به تحقق فلسفه بنیادی که به نوعی همان هدف اصلی کاروان های اعزامی به رویدادهای ورزشی بین المللی است، می شود. به بیانی دیگر نتایج پژوهش حاضر می تواند منجر شود که کاروان اعزامی ایران به رویدادهای ورزشی بین المللی موفق به کسب دستاوردهای و حصول نتایج قابل قبول گردد. بنابراین، این تحقیق به دنبال پاسخ به این سؤال ساده و کاربردی است که سرپرستان کاروان اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین المللی (قبل از اعزام، حین و بعد از بازی ها) با چه چالش هایی روبرو هستند؟

روش شناسی پژوهش

روش تحقیق این پژوهش توصیفی؛ کاربردی و اکتشافی است و به صورت کیفی و کمی (آمیخته) انجام گرفت و نهایتاً مبتنی بر معادلات ساختاری به شمار می آید. جامعه آماری مشتمل بر دو بخش کمی و کیفی است در بخش کمی جامعه آماری رؤسا و دبیران کل کمیته ملی المپیک، سرپرستان و معاونین کاروان های اعزامی به بازی های المپیک و آسیایی (تابستانی، زمستانی، المپیک جوانان، بازی های آسیایی (ساحلی، داخل سالن) بازی های ساحلی جهانی و بازی های فیزو، کادر سرپرستی و سرپرستان تیم های ملی اعزامی به بازی های آسیایی و المپیک می باشند که تعداد آنها ۱۲۰ نفر می باشد. و با توجه به حجم جامعه (۱۲۰ نفر) و با استفاده از فرمول اول کوکران حداقل حجم نمونه، ۹۲ نفر برآورد شد. همچنین در پژوهش کیفی جامعه آماری شامل رؤسا و

دبیران کل کمیته ملی المپیک، سرپرستان و معاونین کاروان‌های اعزامی به بازی‌های المپیک و آسیایی (تابستانی، زمستانی، المپیک جوانان، بازی‌های آسیایی (ساحلی، داخل سالن) بازی‌های ساحلی جهانی و بازی‌های فیزو، می‌باشد. با توجه به اینکه هیچ برآورد دقیقی از تعداد متخصصان و نخبگان حوزه مورد مطالعه در دست نمی‌باشد، لذا از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شده و مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. در مجموع بر اساس منطق فوق‌الذکر در نهایت با ۱۴ نفر از نخبگان علمی اجرایی ورزشی در حوزه اعزام کاروان‌های ورزشی مصاحبه انجام شد.

مراحل تایید روایی (اعتبار)^۱ و پایایی (قابلیت اعتماد)^۲ ابزار گردآوری داده‌ها نیز مشتمل بر دو بخش است. در بخش کیفی این پژوهش از مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته (بین ۳۰ تا ۵۰ دقیقه و در تابستان ۱۳۹۹) استفاده شد. پژوهشگر با استفاده از ضبط صوت و با کسب اجازه از مصاحبه‌شونده، مکالمات مصاحبه را به منظور استخراج کد ضبط کرد و تا رسیدن به نقطه اشباع این عمل را به کرات تکرار نمود. ابزار مرحله کمی پژوهش جهت سنجش چالش‌ها پرسشنامه است که گویه‌های آن از مصاحبه‌های عمیق و مبانی نظری پژوهش اقتباس شده است. پرسشنامه شامل ۴۱ سؤال (۱۷ گویه ابعاد قبل از اعزام - ۱۸ گویه زمان اعزام و حین مسابقات و نهایتاً ۶ گویه بعد از اعزام) بسته پنج گزینه‌ای (شامل خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و خیلی کم) می‌باشد تا پاسخ‌دهنده از میان آنان یکی را انتخاب نماید. همچنین بررسی روایی و پایایی پرسشنامه نیز بدین شرح است که از روش روایی صوری، روایی سازه‌ای و روایی محتوایی استفاده شده که در روایی صوری، با نظرسنجی از پنج تن از متخصصان و خبرگان دانشگاهی، به بررسی و تعیین کیفی گویه‌ها پرداخته شد و با اصلاحات جزئی و حذف برخی واژه‌ها و موارد دشوار، و نامتناسب و مبهم، روایی صوری تایید شد. همچنین روایی سازه‌ای^۳ که به آزمون‌های تشکیل دهنده یک مقیاس اشاره دارد، توسط تحلیل عاملی تاییدی انجام شده و روایی آنها تایید گردید. همچنین پایایی این پرسشنامه توسط ضریب آلفای کرونباخ بررسی گردید که برابر با ۰/۹۴ می‌باشد و چون این ضریب بالاتر از مقدار ۰/۷ است، بنابراین پایایی پرسشنامه مورد تایید می‌باشد.

یافته‌های پژوهش

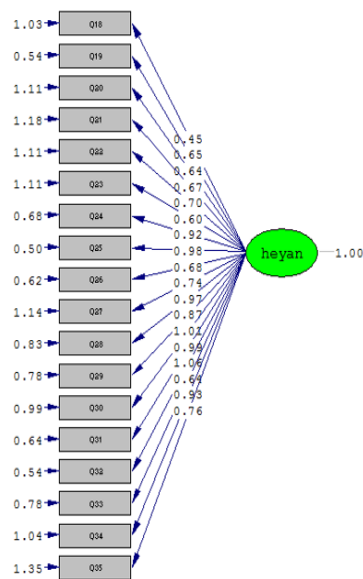
با توجه به نوع و روش شناسی پژوهش تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق فرآیندی چند مرحله‌ای است که در مرحله کیفی پژوهش از طریق الف) مطالعه پیشینه و جمع‌آوری اطلاعات کتابخانه‌ای، و همچنین ب) مصاحبه‌های کیفی نیمه ساختارمند و عمیق با ۱۴ نفر از نخبگان علمی اجرایی ورزشی در حوزه اعزام کاروان‌های ورزشی آگاه از موضوع پژوهش (رسیدن تا حد اشباع نظری) انجام شد و نهایتاً یافته‌های کیفی مشتمل بر فهرستی از چالش‌ها و یا شاخص‌های پیش روی سرپرستان کاروان اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی (۴۱ چالش کلی که ۱۷ چالش مربوط به قبل از اعزام، ۱۸ چالش زمان اعزام و حین بازی‌ها و نهایتاً ۶ چالش مربوط به بعد از بازی‌ها) می‌باشد که در جداول (۱)، (۲)، (۳) و (۴) ارائه شده‌اند. علاوه بر این در بخش کمی چالش‌های شناسایی شده از مرحله قبل با استفاده از آزمون‌های آماری تحلیل شده‌اند. لازم به ذکر است ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه ۴۱ سوالی دارای طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت است که پایایی آن با ضریب آلفای کرونباخ در نرم‌افزار SPSS^{v23} بررسی و تایید شد (مقدار آن برابر با ۰/۹۲٪ گردید). همچنین روایی پرسشنامه نیز توسط تحلیل عاملی تاییدی در نرم‌افزار LISREL^{v8.50} بررسی و یافته‌های حاصل از تحلیل عاملی تاییدی نشان داد که همه معیارهای کلی نیکویی برازش مناسب می‌باشند، لذا حاکی از برازش کلی الگوی پیشنهادی با داده‌هاست و نشان‌دهنده برازش نسبتاً مناسب مدل اندازه‌گیری چالش‌های پیش‌روی سرپرستان کاروان اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی (چالش‌های سه‌گانه قبل از اعزام، زمان اعزام و حین بازیها و نهایتاً بعد از بازی‌ها) می‌باشد. با توجه به شکل‌های ۱ و ۳ و ۵، چون تمامی ۴۱ بار عاملی استاندارد شده بزرگتر از ۰/۳ هستند، می‌توان نتیجه گرفت که نه تنها هیچ یک از ۴۱ عامل حذف نمی‌شوند، بلکه تمامی بارهای عاملی

¹ Validity

² Reliability

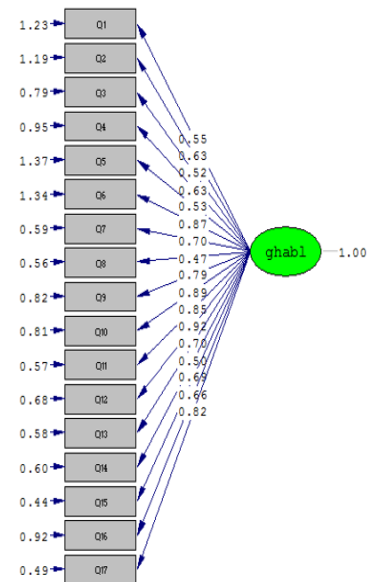
³ Construct validity

نسبتاً بالا و مطلوب می باشد و از قدرت تبیین خوبی برخوردارند. علاوه بر این مطابق شکل های ۲ و ۴ و چون تمامی ضرایب مدل معناداری (مقادیر t-value) نیز بزرگ تر از قدر مطلق ۱/۹۶ می باشند، لذا تمامی بارهای عاملی در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار هستند. بنابراین در مجموع با توجه به بالا بودن میزان بارهای عاملی و معنی دار بودن آنها به همراه نیکویی برازش نسبتاً مناسب مدل؛ می توان روایی یا اعتبار مدل اندازه گیری چالش های (قبل از اعزام، زمان اعزام و حین بازی ها؛ بعد از بازی ها) سرپرستان کاروان های اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین المللی را نتیجه گرفت. سپس با استفاده از آزمون آماری تی تک نمونه ای تایید یا رد چالش ها مورد بررسی قرار گرفته و شرط تایید چالش ها نیز آنست که سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ بوده و مقدار میانگین نیز بزرگ تر از حد وسط ۳ باشد. سپس با استفاده از آزمون فریدمن چالش های تایید شده از مرحله قبل، در صورتیکه سطح معنی داری آنها کمتر از ۰/۰۵ باشد بر اساس میانگین رتبه ها به ترتیب از بالاترین میانگین رتبه تا کمترین بصورت نزولی اولویت بندی شده اند. با توجه به جداول ۱ و ۲ و ۳ و ۴ یافته ها حاکی از آنست که اولاً چالش های سه گانه مورد مطالعه تایید هستند. بدین معنا که سرپرستان کاروان های اعزامی

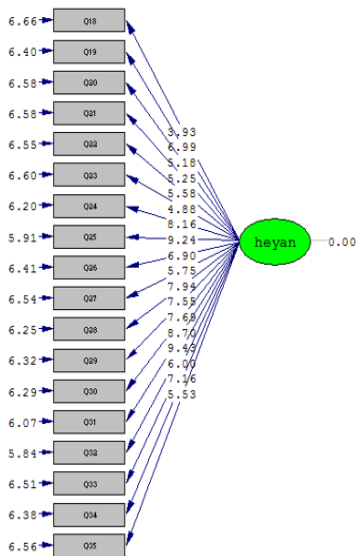
Chi-Square=438.07, df=135, P-value=0.00000, RMSEA=0.157

شکل ۳) مدل تخمین استاندارد حین بازی ها

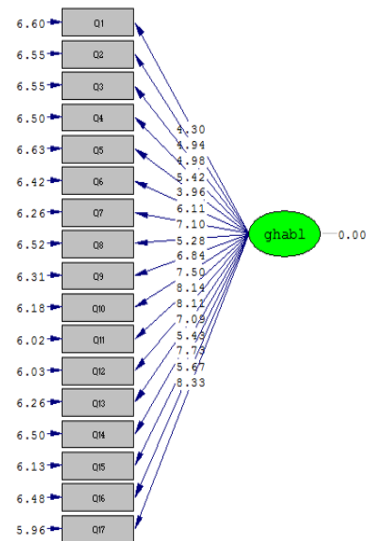
Chi-Square=267.70, df=119, P-value=0.00000, RMSEA=0.117

شکل ۱) مدل تخمین استاندارد قبل از بازی ها

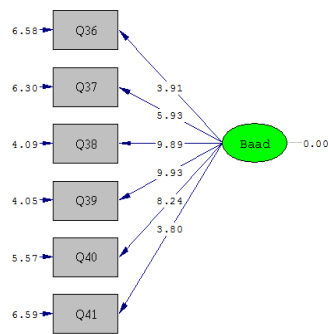
Chi-Square=438.07, df=135, P-value=0.00000, RMSEA=0.157

شکل ۴) مدل اعداد معنی داری حین بازی ها

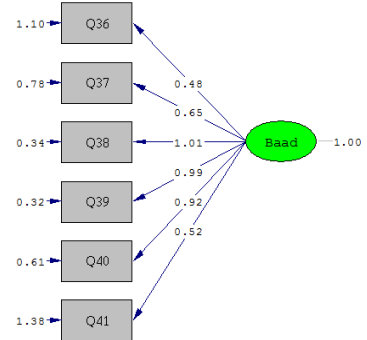
Chi-Square=267.70, df=119, P-value=0.00000, RMSEA=0.117

شکل ۲) مدل اعداد معنی داری قبل از بازی ها

Chi-Square=29.13, df=9, P-value=0.00062, RMSEA=0.157

شکل ۶) مدل اعداد معنی داری بعد از بازی ها

Chi-Square=29.13, df=9, P-value=0.00062, RMSEA=0.157

شکل ۵) مدل تخمین استاندارد بعد از بازی ها

ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی با چالش‌های سه گانه «قبل از اعزام»، «زمان اعزام و حین بازی‌ها»، «بعد از بازی‌ها» مواجه‌اند. همچنین از میان چالش‌های ۱۷ گانه قبل از اعزام تنها شاخص ۶ رد شده و مابقی آنها تایید شدند که به ترتیب رتبه نیز اولویت بالا به این باشد مرتب شدند. در ادامه نیز از میان چالش‌های ۱۸ گانه قبل از اعزام شاخص‌های ۱۸، ۲۰، ۲۳، ۳۰ رد شده و مابقی آنها تایید شدند که رتبه بندی نیز شده‌اند. همچنین مطابق با نتایج ۶ چالش بعد از بازی‌ها نیز مورد نظر تایید است که در نهایت از رتبه اول تا ششم اولویت بندی شدند. بنابراین می‌توان اینگونه جمع بندی نمود که سرپرستان کاروان‌های اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی قبل از بازی‌ها با ۱۶ چالش، حین بازی‌ها با ۱۴ چالش و نهایتاً در ز بعد از بازی‌ها با ۶ چالش مواجه می‌باشند.

جدول ۱) نتایج مربوط به چالش‌های سرپرستان

چالش‌های سرپرستان	میانگین	آماره T	سطح معناداری (Sig)
قبل از اعزام	۳/۷۴۸	۸/۰۳۵	۰/۰۰۰
زمان اعزام و حین بازی‌ها	۳/۵۴۴	۶/۳۳۳	۰/۰۰۰
بعد از بازی‌ها	۳/۵۹۲	۶/۷۱۳	۰/۰۰۰

جدول ۲) نتایج مربوط به چالش‌های قبل از اعزام سرپرستان

نتایج آزمون فریدمن		نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای		چالش‌های قبل از اعزام سرپرستان
رتبه	Mean Rank	سطح معناداری	میانگین	
۱	۹,۷۷	۰,۰۰۰	۳,۵۰۰۰	فقدان شناخت از جنبش المپیک و رعایت اصل عدم تبعیض و سیاسی نبودن ورزش
۲	۹,۵۹	۰,۰۰۰	۳,۵۸۷۰	کمبود سیستم مدیریت دانش در کمیته ملی المپیک و ورزش
۳	۹,۵۴	۰,۰۰۰	۳,۵۲۱۷	عدم آشنایی با تحولات تکنولوژیک و انفورماتیک
۴	۹,۱۶	۰,۰۰۰	۳,۸۳۷۰	انتخاب تیم سرپرستی و معرفی افراد واجد صلاحیت
۵	۹,۰۹	۰,۰۰۱	۳,۴۴۵۷	نظارت بر ورزشکاران و تیم‌های ورزشی نسبت به دوپینگ
-----	-----	۰,۱۱۷	۳,۲۳۹۱	دریافت مجوزهای خروج از کشور دانشجویان، نظامیان و بانوان
۶	۸,۹۲	۰,۰۰۰	۳,۸۱۹۳	مشکلات ارسال پول به کمیته برگزاری رویدادهای ورزشی
۷	۸,۸۹	۰,۰۰۰	۳,۴۵۶۵	جایگزینی ورزشکاران در اثر مصدومیت در آخرین روزهای اعزام
۸	۸,۶۶	۰,۰۱۴	۳,۳۱۵۲	هماهنگی بین تیم امنیت کاروان ایران و تیم امنیت کمیته برگزاری
۹	۸,۶۴	۰,۰۰۰	۳,۶۷۳۹	نحوه تنظیم بلیط‌های پرواز به منظور بهترین زمان حضور تیم‌ها
۱۰	۸,۵۹	۰,۰۰۰	۳,۷۱۷۴	انتخاب بهترین مسیر پروازی در اعزام کاروان
۱۱	۸,۱۶	۰,۰۳۱	۳,۲۸۲۶	انتخاب پوشش کاروان اعزامی به‌ویژه بانوان برای لباس رژه

نتایج آزمون فریدمن		نتایج آزمون تی تک نمونه ای		چالش های قبل از اعزام سرپرستان
رتبه	Mean Rank	سطح معناداری	میانگین	
۱۲	۸,۱۵	۰,۰۰۰	۳,۷۵۰۰	حمل و نقل وسایل اختصاصی ورزشکاران (قایق، اسب، اسلحه و دوچرخه ...)
۱۳	۷,۹۲	۰,۰۰۰	۳,۶۹۵۷	عدم گردش و انتقال اطلاعات در فدراسیون های ورزشی
۱۴	۷,۱۵	۰,۰۰۰	۳,۸۳۷۰	مشکلات پرداخت هزینه های شرکت کاروان از سیستم بانکی به کمیته برگزاری بازی ها
۱۵	۷,۰۹	۰,۰۰۰	۳,۸۲۶۱	تأثیر تحریم ها در ارتباط با تامین به موقع تجهیزات ورزشی
۱۶	۶,۶۷	۰,۰۰۰	۳,۷۸۲۶	لغو رزرواسیون هتل و یا قرارداد اجاره خودرو بعلمت پرداخت های نامنظم

جدول ۳) نتایج مربوط به چالش های بعد از بازی ها سرپرستان

نتایج آزمون فریدمن		نتایج آزمون تی تک نمونه ای		چالش های بعد از بازی های سرپرستان
رتبه	Mean Rank	سطح معناداری	میانگین	
۱	۳,۸۸	۰,۰۰۴	۳,۳۵۸۷	فراهم نمودن ملزومات برگشت
۲	۳,۷۲	۰,۰۰۰	۳,۷۲۸۳	عدم ارائه اسناد مالی قابل قبول توسط سرپرستان تیم ها و تسویه تنخواه
۳	۳,۵۴	۰,۰۰۰	۳,۵۶۵۲	تهیه گزارش مفصل در خصوص رویداد و تجزیه و تحلیل حضور در رویداد
۴	۳,۴۶	۰,۰۰۰	۳,۵۲۱۷	پاسخگویی به مراجع ذیصلاح
۵	۳,۲۴	۰,۰۰۰	۳,۶۰۸۷	ارائه بازخورد از حضور در رویداد
۶	۳,۱۶	۰,۰۰۰	۳,۷۷۱۷	ایجاد فضای نامناسب توسط رسانه ها

جدول ۴) نتایج مربوط به چالش های زمان اعزام و حین بازی ها سرپرستان

نتایج آزمون فریدمن		نتایج آزمون تی تک نمونه ای		چالش های زمان اعزام و حین بازی های سرپرستان
رتبه	Mean Rank	سطح معناداری	میانگین	
-----	-----	۰,۱۱۳	۳,۱۸۴۸	سهمیه محدود کادر فنی و تعداد همراهان بازی های چند رشته ای
۱	۹,۰۶	۰,۰۰۰	۳,۹۸۹۱	آشنا نبودن کادر فنی و سرپرستان تیم ها به زبان انگلیسی
-----	-----	۰,۴۰۱	۳,۱۰۸۷	نحوه چیدمان نفرات و ورزشکاران داخل اتاق ها
۲	۸,۸۴	۰,۰۰۰	۳,۵۹۷۸	عدم امکان دریافت کارت های اعتباری بین المللی و همراه داشتن پول نقد
۳	۸,۶۹	۰,۰۱۵	۳,۳۲۶۱	مشکلات پوشش لباس های ورزشی ربرخی از شته ها بویژه خانم ها
-----	-----	۰,۲۶۵	۳,۱۴۱۳	مشکلات رسانه ای در تحلیل و انعکاس موقع اخبار و و رخدادها
۴	۸,۴۰	۰,۰۰۰	۳,۶۰۸۷	رعایت نکردن آداب معاشرت و نظافت توسط ورزشکاران و نفرات اعزامی
۵	۸,۲۶	۰,۰۰۰	۳,۸۲۶۱	تبعیت نکردن از قوانین مسابقات از سوی برخی ورزشکاران و همراهان
۶	۷,۵۳	۰,۰۰۰	۴,۰۳۲۶	عدم آشنایی سرپرستان تیم ها با قوانین و مقررات فنی رشته تحت سرپرستی
۷	۷,۲۷	۰,۰۰۰	۴,۰۱۰۹	حضور ورزشکار رژیم صهیونیستی در مسابقات و رویارویی با آنها
۸	۷,۱۲	۰,۰۰۱	۳,۴۷۸۳	عدم رعایت فدراسیون ها به دستورالعمل های تبلیغاتی در تهیه البسه و لوازم عمومی
۹	۷,۰۷	۰,۰۰۰	۳,۵۶۵۲	عدم نگهداری کارت شناسایی بازی ها (ID CARD)
-----	-----	۰,۲۱۶	۳,۱۸۴۸	وجود امکانات محدود برای مقامات و میهمانان ویژه
۱۰	۶,۹۵	۰,۰۰۱	۳,۴۴۵۷	اختلاف فرهنگ و فقدان آگاهی ورزشکاران از فرهنگ کشور میزبان
۱۱	۶,۷۳	۰,۰۰۰	۳,۶۵۲۲	جدی نگرفتن مقررات کشور میزبان توسط ورزشکاران تیم ها
۱۲	۶,۶۶	۰,۰۰۰	۳,۴۸۹۱	آسیب دیدگی و یا بیماری ورزشکاران
۱۳	۶,۳۸	۰,۰۱۲	۳,۳۶۹۶	مفقود شدن مدارک ورزشکاران و یا اعضا تیم
۱۴	۶,۰۴	۰,۰۰۰	۳,۷۸۲۶	اعلام پنهانگی بعضی از اعضا تیم

بحث و نتیجه‌گیری

دستاوردهای پژوهش حاضر مبتنی بر مطالعه و بررسی چالش‌های سرپرستان کاروان‌های اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی حاکی از آنست که اولاً برگزاری رویدادهای ورزشی همچون رویدادهای ورزشی بین‌المللی کارکردها و مزایای متعددی دارد که از جمله آنها می‌توان به توسعه فرهنگی، اقتصادی، زیست محیطی و بویژه توسعه اجتماعی اشاره نمود. فلذا سرپرستان کاروان‌های اعزامی با توجه به جایگاه منحصر بفرد خود می‌توانند نقش موثری این فرآیند اثرگذاری داشته و اثر آنرا تقویت نمایند. همچنین یافته‌ها نشان دادند که سرپرستان کاروان‌های اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین‌المللی با چالش‌هایی نیز مواجه می‌باشند. در پاسخ به سؤال اصلی تحقیق «سرپرستان کاروان‌های اعزامی به رویدادهای ورزشی بین‌المللی با چه چالش‌هایی روبرو هستند؟» می‌توان این‌گونه نتیجه‌گیری نمود که سرپرستان کاروان‌های اعزامی به رویدادهای ورزشی بین‌المللی با سه مرحله چالش روبرو هستند که می‌توان آن‌ها را چالش‌های سه گانه کلی «قبل از اعزام»، «زمان اعزام و حین بازی‌ها» و «بعد از بازی‌ها» تقسیم‌بندی نمود. نتایج تحقیق نشان داد که سرپرستان کاروان‌های اعزامی به رویدادهای ورزشی بین‌المللی در زمان قبل از اعزام با چالش‌های ۱۶ گانه با قید اولویت به شرح ذیل مواجه بودند:

۱. انتخاب تیم سرپرستی و معرفی افراد واجد صلاحیت
۲. مشکلات ارسال پول به کمیته برگزاری رویدادهای ورزشی
۳. تأثیر تحریم‌ها در ارتباط با تامین به موقع تجهیزات ورزشی
۴. لغو رزرواسیون هتلها و یا قراردادهای اجاره خودرو، تجهیزات و.. بعلت عدم رعایت ضرب‌الاجل پرداخت‌ها
۵. مشکلات پرداخت هزینه‌های شرکت کاروان از سیستم بانکی به کمیته برگزاری بازی‌ها
۶. انتخاب بهترین مسیر پروازی در اعزام کاروان
۷. نحوه تنظیم بلیط‌های پرواز به منظور بهترین زمان حضور تیم‌ها
۸. کمبود سیستم مدیریت دانش در کمیته ملی المپیک و ورزش
۹. حمل و نقل وسایل اختصاصی ورزشکاران (قایق، اسب، اسلحه و دوچرخه ...)
۱۰. عدم گردش و انتقال اطلاعات در فدراسیون‌های ورزشی
۱۱. فقدان شناخت از جنبش المپیک و رعایت اصل عدم تبعیض و سیاسی نبودن ورزش
۱۲. نظارت بر ورزشکاران و تیمهای ورزشی نسبت به عدم استفاده از داروهای ممنوعه (دوپینگ)
۱۳. عدم آشنایی با تحولات تکنولوژیک و انفورماتیک
۱۴. جایگزینی ورزشکاران در اثر مصدومیت در آخرین روزهای اعزام
۱۵. هماهنگی بین تیم امنیت کاروان ایران و تیم امنیت کمیته برگزاری
۱۶. انتخاب پوشش کاروان اعزامی به‌ویژه بانوان برای لباس رژه.

همچنین سرپرستان کاروان‌های اعزامی در زمان اعزام و حین بازی‌ها با ۱۴ چالش با قید اولویت به شرح ذیل مواجه بودند:

۱. حضور ورزشکار رژیم صهیونیستی در جدول مسابقات و امکان رویارویی با آن‌ها
۲. عدم آشنایی سرپرستان تیم‌ها با قوانین و مقررات فنی رشته تحت سرپرستی
۳. آشنا نبودن کادر فنی و سرپرستان تیم‌ها به زبان انگلیسی
۴. اعلام پناهندگی بعضی از اعضای تیم
۵. تبعیت نکردن از قوانین مسابقات از سوی برخی ورزشکاران و همراهان (منجر به جریمه یا حذف ورزشکار می‌شود)

۶. جدی نگرفتن مقررات کشور میزبان توسط ورزشکاران تیم ها
۷. عدم نگهداری کارت شناسایی بازی ها (ID CARD)
۸. رعایت نکردن آداب معاشرت و نظافت توسط برخی از ورزشکاران و نفرات اعزامی
۹. عدم امکان دریافت کارت های اعتباری بین المللی و به همراه داشتن پول نقد
۱۰. رعایت نکردن دستورالعمل های تبلیغاتی در بازی ها در تهیه البسه و لوازم عمومی توسط فدراسیون های ورزشی
۱۱. مفقود شدن مدارک ورزشکاران و یا اعضا تیم
۱۲. آسیب دیدگی و یا بیماری ورزشکاران
۱۳. اختلاف فرهنگ و فقدان آگاهی ورزشکاران از فرهنگ کشور میزبان
۱۴. مشکلات پوشش لباس های ورزشی ورزشکاران خانم در برخی از رشته ها.

ضمن آنکه سرپرستان کاروان های اعزامی به رویدادهای ورزشی بین المللی بعد از بازی ها با ۶ چالش به ترتیب ذیل مواجه بودند.

۱. ایجاد فضای نامناسب توسط رسانه ها
۲. عدم ارائه اسناد مالی قابل قبول توسط سرپرستان تیم ها و تسویه تنخواه
۳. ارائه بازخورد از حضور در رویداد
۴. تهیه گزارش مفصل در خصوص رویداد و تجزیه و تحلیل حضور در رویداد
۵. پاسخگویی به مراجع ذیصلاح
۶. فراهم نمودن ملزومات برگشت.

دستاوردهای مطالعه چالش های سرپرستان کاروان های اعزامی ایران در رویدادهای ورزشی بین المللی نشان داد که سرپرستان کاروان های اعزامی کشور با سه حوزه کلی «چالش های قبل از اعزام»، «چالش های زمان اعزام و حین بازی ها»، «چالش های بعد از بازی ها» مواجه بودند. لازم به ذکر است نتایج این پژوهش با یافته های منتج از پژوهش های رحیمی حسینی و همکاران (۱۳۹۸)، میرزایی و همکاران (۱۳۹۷)، خداداد کاشی و کریم نیا (۱۳۹۵)؛ شعبانی و همکاران (۱۳۹۵)؛ اسدی و همکاران (۱۳۹۴)؛ کشاورز و همکاران (۱۳۹۴)؛ عیدی و همکاران (۱۳۹۳)؛ رضوی و همکاران (۱۳۹۱)؛ مقیرکانی^۱ (۲۰۱۹)؛ هنستاد^۲ (۲۰۱۲)؛ دیایی و همکاران^۳ (۲۰۱۱)؛ لئو و همکاران (۲۰۱۰)؛ یافته های گابریل^۴ (۲۰۰۹) همسو می باشد. بعلاوه این نتایج با یافته های مطالعات بخش علوم کمیته بین المللی المپیک در خصوص چالش های المپیک همسو می باشد.

شایان ذکر است با توجه به گستردگی، تنوع و تفاوت های فی ما بین کاروان های اعزامی کشورهای مختلف به رویدادهای ورزشی بین المللی بنظر می رسد که وجود برخی از چالش های ذکر شده اجتناب ناپذیر است که دلیل آن اختلاف سطح توسعه اجتماعی و فرهنگی جوامع می باشد. به همین دلیل می بایست به جای نادیده انگاشتن، حذف یا رفع آن ها، با بهره گیری از نقطه نظرات گروه ها و تیم های کاری تخصصی و با استفاده از برنامه ریزی دقیق و جامع و همچنین نظارت مستمر تلاش شود تا تدابیر و راهبردهای کارشناسانه اتخاذ شود تا این دسته چالش ها به طور کاملاً اثربخش و به بهترین شکل مدیریت شوند.

^۱ Megheirkouni

^۲ Hanstad

^۳ Deaye et al.

^۴ Gabriel

پیشنهادها:

- به منظور به حداقل رساندن چالش ها و مشکلات احتمالی در اعزام تیم های ورزشی پیشنهاد می گردد:
- ۱- با توجه به نتایج این تحقیق سرپرست کاروان اعزامی از بین افرادی که دارای تجربه و تخصص در این زمینه می باشند ۱۸ ماه قبل از اعزام انتخاب گردد.
 - ۲- برای انتخاب تیم سرپرستی کاروان های اعزامی در رویدادهای ورزشی بین المللی پیشنهاد می شود افراد واجد صلاحیت که از مهارت، تخصص، دانش و تجربه بالایی برخوردار هستند انتخاب شوند.
 - ۳- پیشنهاد می شود در کمیته ملی المپیک و فدراسیون های ورزشی یک سیستم مدیریت دانش یکپارچه، انعطاف پذیر، هوشمند و به روز طراحی شود و بسترهای لازم بمنظور استقرار کارآمد چنین سیستمی نیز فراهم گردد. تا ضمن استفاده از تجربیات اعضای کادر سرپرستی در دوره های قبل نسبت به دانش افزایشی کادر سرپرستی و سرپرستان تیم های ملی، مربیان و ورزشکاران اقدام و آن ها را جهت حرکت به سوی برتر بودن هدایت نمود.
 - ۴- پیشنهاد می شود با برگزاری دوره های فشرده زبان انگلیسی تلاش شود تا نه تنها کلیه افراد اعزامی بویژه کادر فنی و سرپرستان تیم ها به زبان انگلیسی آشنا باشند، بلکه به سهولت بتوانند با دیگر افراد شرکت کننده در مجامع بین المللی تعامل سازنده ای برقرار کنند.
 - ۵- رایزنی با کمیته بین المللی المپیک و یا با دیگر نهادها و سازمان های بین المللی در جهت رفع چالش های اولیه پیش روی کاروان های اعزامی (نظیر تأثیر تحریم ها در ارتباط با تامین به موقع تجهیزات ورزشی، پرداخت هزینه های شرکت کاروان از سیستم بانکی به کمیته برگزاری بازی ها؛ عدم امکان دریافت کارت های اعتباری بین المللی و به همراه داشتن پول نقد).

منابع و ماخذ:

- اسدی، نوید؛ سجادی، سید نصرالله؛ گودرزی، محمود و مرادی، آرام؛ (۱۳۹۴)، تبیین شایستگی های مدیران رویدادهای ورزشی؛ نشریه مدیریت ورزشی سال هفتم خرداد و تیر ۱۳۹۴ شماره ۲ (پیاپی ۲۵): صص ۱۵۹-۱۷۴.
- حاجی احمدی، رزیتا، (۱۳۹۳)، رابطه بین عملکرد کشورها در بازی های آسیایی با عملکرد آن ها در رویدادهای ورزشی بزرگ پیشین، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه پیام نور استان البرز.
- خداداد کاشی، فرهاد و کریم نیا، الهام، (۱۳۹۵)، بررسی تاثیر عاملهای اقتصادی و اجتماعی بر موفقیت ورزشی کشورها در بازیهای المپیک (۱۹۹۶-۲۰۱۲)، فصلنامه تحقیقات مدل سازی اقتصادی شماره ۲۵ پاییز.
- ذکایی، حسین، (۱۳۹۴)، تدوین راهبرد میزبانی رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در جمهوری اسلامی ایران، پایان نامه دکتری تخصصی، دانشگاه پیام نور استان تهران.
- رحیمی حسینه، اصغر. (۱۳۹۵). مدیریت اثربخش اعزام کاروان های ورزشی به بازی های آسیایی و المپیک، رساله دکتری، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی
- رحیمی، قاسم و همکاران (۱۳۷۹). بررسی مدیریت ایمنی در ورزشگاه های فوتبال کشور از دیدگاه تماشاگران، بازیکنان و مدیران اجرایی، فصلنامه پژوهش در علوم رفتاری، شماره چهارم.
- زارعیان، حسین؛ کردی، محمدرضا؛ رجبی و رضایی، زهره؛ (۱۳۹۷)، تحلیل عملکرد کاروان ورزشی ایران در بازی های المپیک ۲۰۱۶ ریودوژانیرو؛ مطالعات مدیریت ورزشی، ۱(۱۰) ۵۱، آذر و دی صص: ۱۷-۴۶.
- زکی زاده، لیلا، (۱۳۹۵)، مطالعه تطبیقی مدیریت فروش بلیت در رویدادهای بزرگ ورزشی و ارائه الگو برای ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه الزهرا (س).

- سلامی، حمیدرضا، (۱۳۹۵)، شناسایی قوت ها، ضعف ها، فرصت ها و تهدیدهای کمیته ملی المپیک در راه بازبهبابی المپیک ۲۰۱۶؛ پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مدیریت ورزشی، پردیس البرز دانشگاه تهران.
- صفایی، ایمان و مددخانی، مریم، (۱۳۹۷)، میزبانی رویدادهای ورزشی و توسعه، کنفرانس ملی اندیشه های نوین و خلاق در مدیریت، حسابداری مطالعات حقوقی و اجتماعی، ارومیه، <https://civilica.com/doc/825042>.
- علیدوست قهفرخی، ابراهیم. سجادی، سید نصراله. محمودی، احمد. ساعتچیان، وحید (۱۳۹۳). استراتژی و راهبردهای پیشرفت جودو در مسابقات جهانی، مطالعات مدیریت ورزشی، ۶(۲)، صص: ۲۳۱-۴۶.
- عیدی، حسین؛ عباسی، همایون؛ نظری، فرهاد؛ عیدی پور، کامران؛ و سوری، ابوزر؛ (۱۳۹۳)، ارزیابی و تحلیل عملکرد ورزشکاران ایران در بازی های المپیک تابستانی (۱۹۴۸ لندن-۲۰۱۲ لندن)، فصلنامه پژوهشهای کاربردی در مدیریت ورزشی، دوره ۲، شماره ۴ - شماره پیاپی ۸، بهار: صص ۹۱-۱۰۲.
- فرید، گیل (۱۳۸۸). مدیریت اماکن ورزشی، ترجمه دکتر شعبانی مقدم و دکتر نوشین اصفهانی. چاپ دوم، انتشارات دانشگاه تهران
- فصیح مردانلو، نرگس و خرمی، لیلا. (۱۳۹۳)، تعیین مؤلفه های مؤثر فناوری در برندسازی رویدادهای ورزشی ایران، همایش ملی دانشجویی علوم ورزشی؛ با حمایت انجمن علمی دانشجویی علوم ورزش و دانشگاه شهید بهشتی، دوره ۳: صص ۲۸۱-۲۸۳.
- کاظمی ایبازنی، محمد، (۱۳۹۲)، مطالعه تطبیقی مدیریت امنیتی در رویدادهای ورزشی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
- کریم نیا، الهام، (۱۳۹۲)، بررسی تأثیر عوامل اقتصادی و اجتماعی بر موفقیت ورزشی کشورها در بازی های المپیک (۱۹۹۶-۲۰۱۲)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده حسابداری و مدیریت مرکز پیام نور تهران.
- کشاورز، لقمان، بهمن زاده، معصومه، کشاورز، محمدمهدی. (۱۳۹۷)، تحلیل عوامل مؤثر بر رفتار مدیران ورزش برای موفقیت کاروان ورزشی ایران در بازی های آسیایی ۲۰۲۲، مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش، دوره ششم، شماره ۲۲، تابستان ۱۳۹۸، صص: ۴۰-۲۵.
- مشیری، سیدرحیم؛ رجیبی، آریتا. و رجایی، محمدعلی، (۱۳۸۶)، بررسی و ارزیابی نقش توریسم ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی شهرها، همایش منطقه، ای راهکارهای توسعه از دیدگاه جغرافیا، حمایت دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آستارا، دوره ۱.
- ملک حسینی، نیلوفر، (۱۳۹۶)، جایگاه تحریم های ورزشی در نظام بین الملل حقوق بشر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی ارشد.
- نادریان، مسعود؛ سلطان حسینی، محمد. (۱۳۹۰)، مهارت ها و توانایی های فنی برای مدیران ورزشی (شاخص و ملاک ها از دیدگاه مدیران)، نشریه پژوهشهای معاصر در مدیریت ورزشی، دوره ۱، شماره ۲، پاییز و زمستان: صص ۱۱-۱۸.
- نادریان جهرمی، مسعود؛ پورسلطانی، حسین و الهام روحانی (۱۳۹۲). شناسایی شاخص ها و استانداردهای ایمنی سالن ها و اماکن ورزشی، مدیریت ورزشی، دوره ۵- شماره ۳، صص ۳۶-۲۱.
- نیک نژاد، محمدرضا، شعبانی بهار، غلامرضا، و قربانزاده زعفرانی، سیدقاسم. (۱۳۹۳). سنجش نگرش مدیران ورزشی و غیر ورزشی در پیش بینی افزایش وفاق اجتماعی با محوریت ورزش قهرمانی. مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۱۳(۲۶).

- هنرور، افشار، (۱۳۸۳)، عوامل مؤثر بر توسعه گردشگری ناشی از برگزاری رویدادهای ورزشی بین‌المللی در کشور از دیدگاه مدیران و دست‌اندرکاران ورزشی و مدیران گردشگری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تربیت معلم تهران.

- Allena, Mathew R, Georgea, Bradley, A James H. Davis. (2018). "A model for the role of trust in firm level performance: The case of family businesses". *Journal of Business Research*, 84 (2018).34-45
- Chen.T. (2008), *Sport Business in the Global Marketplace*. London: Palgrave Macmillan;. PP. 36-59.
- Cornelissen, Scarlett. (2010). "The Geopolitics of Global Aspiration: Sport Mega- Events and Emerging Powers". *The International Journal of the History of Sport* 27 (16-18): 3008-3025.
- Deaye F., Parks Zh B. Stekler, H.O. (2011), *Contemporary management in sport*. 1nd ed. PA.
- Dolles, H., & Soderman, S. (2008). Mega-sporting events in Asia: Impacts on society, business and management: An introduction. *Asian Business and Management Journal*, 7, 147-62.
- Ha, L. (2016). "Olympic Champions and Successful Scholars". *Journalism & Mass Com-munication Quarterly*, 93 (4), 725-727.
- Hanstad, D. V. (2012). Risk Management in Major Sporting Events: A Participating National Olympic Team's Perspective. *Event Management*, 16(3), 189-201.
- Haut, Jan (Ed.). (2014). "Leistungssport Als Konkurrenz Der Nationen. Sozio- Ökono mische Bedingungen Und Effekte". Universaa, 25
- Hoffmann, R., Ging, L. C., & Ramasamy, B. (2004). "Olympic success and ASEAN coun-tries: economic analysis and policy implications". *Journal of Sports Economics*, 5(3), 262-276.
- Jonsson, A. (2008). A transnational perspective on knowledge sharing: lessons learned from IKEA's entry into Russia, China and Japan □, *The International Review of Retail, Distribution and Consumer Research*, 18 (1): 17-44.
- Leo Jago, Larry Dwyer, Geoffrey Lipman, Daneel Van Lill, Shaun Vorster (2010) "Optimizing the potentialof mega-events: An overview". *International Journal of Event and Festival Management*, 1(3): 220 – 237.
- Mao H., Liu S., Zhang J., Deng Z. (2016). Information technology resource, knowledge management capability and competitive advantage: The moderating role of resource commitment. *International Journal of Information Management* 36: 1062-74.
- Megheirkouni, Majd. (2019). The Types of Authority and Problems at Olympic Events: Insights Into Grint's Model of Decision-making Positions. *Event Management*, Volume 23, Number 6, 2019, pp. 801-816(16)
- Mráček, P., & Mucha M. (2015). The Use of Knowledge Management in Marketing Communication of Small and Medium-Sized Companies. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 175: 185-92.
- Paulin, D., Suneson, K. (2012). Knowledge Transfer, Knowledge Sharing and Knowledge Barriers°Three Blurry Terms in KM. *The Electronic Journal of Knowledge Management*, 10(1): 81-91.
- Rivenburgh, N. (2004). The Olympic Games, media and the challenges of globalimage making: University lecture on the Olympics [online article]. Barcelona: Centred'Estudis Olímpics (UAB). *International Chairin Olympism (IOC-UAB)*.
- Selden, L. (2005). "On grounded theory - with some malice". *Journal of Documentation*, 61(1), 114-129
- Song, Ch., Boulrier, B. L., & Stekler, H.O. (2007). The comparative accuracy of judgmental and model forecasts of American football games. *International Journal of Forecasting*, 23,405- 13. uarterly.2014; 14(3): 259-281.
- Strauss, A. & Corbin, J. (2008). *Basics of qualitative research*. Translated by Mohammadi, Biok, Tehran: Human Science & Cultural.
- Suchomel, Timothy J, Nimphius, Christopher, Sophia, R. Bellon, Christopher. (2018). "The Importance of Muscular Strength: Training Considerations, Springer". International Publishing AG, part of Springer Nature,11.
- Tseng, Shu-Mei., Lee, Pei-Shan. (2014). the effect of knowledge management capability and dynamic capability on organizational performance, *Journal of Enterprise Information Management*, 27 (2): 158 ° 79.
- Walker, Peter. (2012). "London 2012: Team GB Receive a Harsh Welcome to Olympic Handball". Accessed May 26, 2015, www.theguardian.com/sport/2012/jul/30/london-2012-team-gb-olympic-handball, 26.

The role of sporting events and the deployment of international caravans in the social and cultural development of communities (Case study of Iran)

Seyed Nasrallah Sajjadi¹

Professor of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author)

Amin Dehghan Ghahfarkhi²

Assistant Professor of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran

Maryam Bayat³

Graduate of Master of Physical Education and Sports Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran

Abstract: *The purpose of this research was to study the "challenges of Iranian delegations' to international sports events and Social and cultural development of communities ". The research is of descriptive-applied type which was done qualitatively and quantitatively. The statistical population in the qualitative section included chef de missions, Presidents and Secretaries General of the National Olympic Committee out of whom 14 individuals were selected as the qualitative statistical sample through target-oriented sampling method. The statistical population at quantitative section also included 120 chef de missions, administrative staff and managers of national teams participating in international sporting events, presidents and secretaries general of the National Olympic Committee using Cochran's first formula. The sample size of the required quantitative fraction was estimated to be 92 people selected by simple random sampling. The analysis also consists of two parts, qualitative and quantitative. In the qualitative part, using the grounded theory method, all the challenges were counted and then in the quantitative part, these challenges were tested. Then, to collect data, a researcher-made questionnaire (41 questions) (5-item Likert scale items) was validated by Cronbach's alpha (94%) content validity (expert testing). At the end, the data were analyzed by one-sample t-test and Friedman statistical tests with SPSS V.26 statistical software. The results of the hypothesis test showed that the chef de missions of Iranian delegations participating in international sporting events faced: "before the games" with challenges The most important of which is the selection of a qualified leadership team; In "during the games" with 14 challenges, the most important of which is the presence of the Zionist athletes in the tournament table and the possibility of facing them, and "after the games" with 6 challenges, the most important of which is creating an inappropriate atmosphere by the media.*

Key words: *Sports delegation, Chef de mission, Olympics, International Sports Events, Social Development.*

¹ Email: nsajjadi@ut.ac.ir (Corresponding Author)

² Email: amindehghan365@gmail.com

³ Email: maryam.bayat.890@gmail.com